

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. П. 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П. I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20225200500624 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

С Решение №493/12.05.2022г., постановено по гр.д.№4196/2021г. по описа на РС- Пазарджик е отхвърлен предявения от ЗАД „А.“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: грС., ул.“С.К.“ №2, представлявано съвместно от изпълнителния директор М.П.И. и изпълнителния директор В.П.К.-М., чрез процесуалния представител юриск.Н. Д. К., против „Агенция пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: грС., бул.“М.“ №3, иск с правно основание чл.410 КЗ, във връзка с чл.49, във връзка с чл.45 от ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца, сумата от 3203,97лв.- главница за дължимо застрахователно обезщетение по застраховка „Каско и злополуки“ застрахователна полица №0307K6009900902 от 11.04.2019г., със срок на действие от 11.05.2019г. до 10.05.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от депозирването на настоящата искова молба- 19.08.2021г., до датата на окончателното изплащане на вземането, както и иска за изплащане на мораторна лихва в размер на 436,13лв. за периода от 14.04.2020г. до 16.08.2021г., като неоснователен и недоказан.

Осъден е ЗАД „А.“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: грС., ул.“С.К.“ №2, да заплати на „Агенция пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: грС., бул.“М.“ №3, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, сумата в размер на 400лв., сторени разноски в производството.

Решението е постановено при участието на трето лице- помагач „Автомагистрали“ ЕАД, с ЕИК 831646048, със седалище и адрес на управление: грС., район „В.“, бул.“Ц.Б. III“ №215, ет.4.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от ЗАД „А.“, чрез процесуалния му представител юриск.Н. Д.- К..

Твърди се в същата, че обжалваното решение е необосновано и постановено в нарушение на материалния закон.

Сочи се, че за да отхвърли изцяло предявените искове, първоинстанционният съд е приел, че ответната страна- Агенция „Пътна инфраструктура“, в качеството си на лице, отговорно за стопанисване и поддържането на републиканските пътища, не е регресно отговорна пред застрахователя на пострадалия от неправомерни действия, лек автомобил „Фолксваген Тигуан“, с ДК №..

Счита се, че така формирания извод на първата инстанция е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалноправните и процесуалноправни разпоредби на българското законодателство. В тази връзка се твърди, че в хода на съдебното дирене, безспорно е установено и неоспорено, че е налице застрахователно правоотношение между ищцовото дружество- ЗАД „А.“ АД и собственика на МПС „Фолксваген Тигуан“ с ДК №.. както и че ответникът упражнява дейност по стопанисване и ремонт на Автомагистрала „Тракия“.

Визира се, че няма основателна причина, първоинстанционният съд да игнорира съдебно- автотехническата експертиза и да я остави без внимание в процеса на формиране на вътрешното си убеждение.

Твърди се, че подходът на първоинстанционният съд по отношение на допуснатия свидетел З.К.-Ц. е изцяло погрешен, както в процесуалноправен, така и в материалноправен смисъл.

Твърди се, че за целия пътен участък, обхващащ автомагистрала „Тракия“ от гр.Бургас до грС., отговорност носи ответната страна Агенция

„Пътна инфраструктура“. Съответно според действащото законодателство, по протежение на всички автомагистрали на територията на страната е задължително да бъдат създадени условия за недопускането на преминаващи животни, чрез изграждане и поддържане на съответните съоръжения. Изискването е императивно, поради опасността от ПТП на пътища с разрешена по- висока максимална скорост. Приема се, че това задължение, ответната страна не е изпълнила.

Приема се, че буди недоумение, изводът на първоинстанционният съд, че разпитаният свидетел е „безспорно заинтересуван“.

Визира се, че в постановеното решение, съдът цитира приетите Общи условия на ЗАД „А.“ АД, за имуществена застраховка „Каско на МПС“ и точно чл.59 от същите. Приема се в тази връзка, че формираното правно мнение по отношение на съдържанието на цитираните разпоредби е неправилно, резултат от формален прочит и интерпретация.

Счита се, че елементите на застрахователното правоотношение са категорично установени и не се оспорват.

Твърди се, че първоинстанционният съд е следвало да направи обоснован извод за наличие на типичната хипотеза на отговорност по реда на чл.410 от КЗ.

Приема се, че е доказана и последната предпоставка на регресния иск-реалното плащане на застрахователното обезщетение. В този смисъл се сочи, че по делото са предоставени категорични доказателства за начина на определяне, остойностяване на щетите и реалното плащане на сумата.

Искането е да се постанови решение, с което да се отмени изцяло обжалваното решение и вместо това се уважат предявените граждански искове, като основателни и доказани.

Моли се за присъждане на извършените разноси и юрисконсултско възнаграждение в първоинстанционното производство и в настоящата инстанция.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от третото лице- помагач по делото- „Автомагистрали“ ЕАД, чрез юриск.В.Т..

Счита се в същия, че първоинстанционният съд правилно е приел, че от събраните по делото доказателства не може да се приема за категорично

доказано наличието на деликта, като стоящо в основата на правотата на регресния иск.

Сочи се, че в хода на процеса не се доказва механизмът на осъществяване на процесното събитие, което да е в причинна връзка с настъпилите вреди. Твърденията за сблъсък с животно, появило се на пътното платно, произтичат единствено от него и не се подкрепят от никакви надеждни доказателства. В тази връзка се приема, като убедителен извода на съда, че достоверността на показанията на водача на МПС се намалява и не следва да се има предвид. В хода на процеса не се доказва начинът на възникване на твърдяната вреда, причинната връзка между нея и виновното противоправно поведение на служители от АПИ или респективно на „Автомагистрали“ ЕАД.

Писмен отговор от другата страна в процеса- Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез представляващ Областно пътно управление- П. в указания срок не е постъпил.

С Определение №1733/24.08.2022г., постановено по гр.д.№4196/2021г. по описа на РС- Пазарджик е оставена без уважение въззивна жалба с вх. №11643/06.06.2022г., от ищеца по делото- ЗАД „А.“ АД, с ЕИК 121976907, със седалище и адрес на управление: грС., ул.“С.К.“ №2, представлявано съвместно от изпълнителния директор М.П.И. и изпълнителния директор В.П.К.-М., чрез процесуалния представител юрисконсулт Н. Д. К., в частта в която е инкорпорирана молба по чл.248 от ГПК, за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.

Определението е постановено при участието на трето лице- помагач- „Автомагистрали“ ЕАД, с ЕИК 831646048, със седалище и адрес на управление: грС., район В., бул.“Ц.Б. III“ №215, ет.4.

Против това определение е постъпила частна жалба от „Застрахователно дружество А.“ АД, чрез процесуалния му представител юриск.Ц.Р..

Твърди се в същата, че юрисконсултското възнаграждение, присъдено на ответника, следва да е в минимален размер от 100лв., тъй като делото не представлява правна и фактическа сложност, а е стандартно регресно дело, идентично с всички дела от този вид и с такъв предмет.

Визира се, че аргументите по отношение на разноските, изложени

подробно във въззивната жалба се поддържат и в настоящата частна жалба.

В указания срок, писмени отговори от страна на „Агенция пътна инфраструктура“- Областно пътно управление Пазарджик и третото лице-помагач „Автомагистрали“ ЕАД на подадената частна жалба не са постъпили.

В съдебно заседание, жалбоподателят „Застрахователно дружество А.“ АД, представител не се явява. От последния е постъпила молба, в която се поддържа подадената въззивна жалба, като се моли същата да бъде уважена. Съответно се постанови решение, с което се отмени първоинстанционното решение, като неправилно и необосновано. Моли се за присъждане на разноски по делото.

За ответникът- Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез Областно пътно управление- П. редовно призован не се явява представител. От страна на процесуалния му представител юриск. Б. е постъпило писмено становище в което се оспорва подадената въззивна жалба, като се счита, че тя е неоснователна, необоснована и недоказана. Излагат се съображения в този смисъл. Иска се да се остави без уважение подадената въззивна жалба и се потвърди обжалваното решение, като правилно и законосъобразно. При условията на алтернативност се моли да се уважи предявения обратен иск. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Трето лице- помагач- „Автомагистрали“ ЕАД, редовно призован, представител не се явява. От същият е постъпило писмено становище, в което се оспорва подадената въззивна жалба. Моли са за потвърждаване на обжалваното решение с присъждане на разноски.

Съдът, като взе предвид събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

Производството пред първоинстанционният съд е образувано по повод на подадена искова молба от „ЗАД А.“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: грС., ул.,С.К.” №2, представлявано съвместно от изпълнителния директор М.П.И. и изпълнителния директор В.П.К.-М., чрез процесуалния представител юрисконсулт Н. Д. К., против „Агенция пътна инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: грС., бул.,М.“ №3.

Искането в същата е, съдът да постанови решение, с което ответникът

да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 3203,97лв.- главница за дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция, ведно със законната лихва върху главницата от депозирането на настоящата искова молба- 19.08.2021г., до датата на окончателното изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 436,13лв., за периода от 14.04.2020г. до 16.08.2021г., както и направените съдебни разноски, включително и възнаграждение за процесуално представителство.

С Определение №2437/03.12.2021г., на основание чл.219 ГПК, първоинстанционния съд е конституирал „Автомагистрали“ ЕАД, с ЕИК 831646048, със седалище и адрес на управление: грС., район В., бул.,Ц.Б. III“ №215, ет.4, представлявано от Д.П.Х., И.С.С., като трето лице помагач на страната на ответника и е приел на основание чл.219, ал.3 ГПК за съвместно разглеждане предявения от Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез Областно пътно управление- П. с адрес: гр.П. ул.,„А.С.“ № 20, представлявано от инж. М.А.Ш., срещу „Автомагистрали“ ЕАД, с ЕИК 831646048, със седалище и адрес на управление: грС., район В., бул.,Ц.Б. III“ №215, ет.4, представлявано от Д.П.Х. И.С.С., обратен иск. В последният е направено искане, да бъде осъдено третото лице помагач- „Автомагистрали“ ЕАД, привлечено на основание чл.219, ал.1 ГПК и ответник по този иск, да заплати сумата от 3640,10лв., ведно със законната лихва върху тази сума от деня на предявяване на исковата молба- 29.09.2021г. Претендира се разноски по настоящия иск спрямо третото лице.

Твърди се в исковата молба, че с комбинирана застрахователна полица №0307K6009900902 от 11.04.2019г., ЗАД „А.“ е сключил договор за застраховки „Каско и злополуки“ на автомобил марка „Фолксваген Тигуан“, с рег.№ .. собственост на „Порше лизинг БГ“ ЕООД, със срок на действие от 11.05.2019г. до 10.05.2020г.

Сочи се, че на 15.11.2019 г., в 21:00 часа, на автомагистрала „Тракия“ по посока грС., на около 28 километра от гр.П. лек автомобил „Фолксваген Тигуан“ е участвал в ПТП, предизвикано от внезапно излязло на пътното платно животно- куче. Вследствие на произшествието, описаното МПС понесло значителни материални вреди. В резултат на описаното ПТП, на 16.11.2019г., водачът на лекия автомобил З.К.-Ц. депозирала Заявление за изплащане на обезщетение за вреди пред ищеца по застраховка „Каско на

МПС и Злополука“, с искане за обезщетяване на нанесените вреди на застрахования автомобил „Фолксваген Тигуан“, включващи предна броня, калник, защитна кора, спойлер, фарове и др.. В дружеството била заведена преписка по щета под №10019030130307.

Твърди се, че причинените имуществени вреди на собственика на лек автомобил били описани от експерти на ЗАД „А.“ в хода на извършване на ликвидационната дейност по преписката и възлизали на 3203,97лв. и включват: подмяна на части и ремонт на автомобила и 10лв. извършени ликвидационни разноски.

Сочи се от ищцовото дружество, че е изплатило обезщетение за възстановяване на увредения автомобил, което според него се установявало от платежно нареждане № П 19830575/25.03.2020г., като общият размер на претендираното от застрахователя обезщетение, дължимо от ответното дружество било в размер на 3 203,97лв.

Излагат се твърдения, касаещи неизпълнение на задълженията от ответника по ремонта и поддържането на републиканските пътища. Посочва се, че тъй като съответното лице, на което Агенция “Пътна инфраструктура” е възложила изпълнение на задължението за поддържане изправността на автомагистрала „Тракия“, виновно не е изпълнило тези свои задължения (бездействал е), със своето противоправно поведение е причинил имуществени вреди на собственика на автомобил марка „Фолксваген Тигуан“, поради което възниквала обезпечително- гаранционната отговорност на възложителя на тази работа- Агенция “Пътна инфраструктура”.

Сочи се, че в качеството си на застраховател, последния встъпва в правата на увредения по силата на факта, че е изплатило застрахователно обезщетение за причинените от деликта вреди и за него възниква регресно право срещу възложителя на лицата, които чрез своето бездействие (неизпълнение на своите задължения) са причинили имуществени вреди на собственика на автомобил марка „Фолксваген Тигуан“.

Визира се, че с писмо придружено с ликвидационната преписка по щета, получено от ответника, ищецът е поканил последния доброволно да заплати сумата от 3203,97лв., но същата не била заплатена.

В срока по чл.131 ГПК, от страна на ответната страна е депозиран отговор на исковата молба, чрез пълномощник му Я. Г. Б., в който се изразява

становище за допустимост и неоснователност на исковата претенция. В тази насока се твърди, че от представените писмени доказателства не се установявало наличието на причинно- следствена връзка между твърдяното пътно произшествие и декларираните от водача имуществени вреди по автомобила. Не бил установен по безспорен начин и механизмът на осъществяване на 15.11.2019г. в 21.00ч. на ПТП при движение по Автомагистрала Тракия, по посока грС., на около 28км. от гр.П. като сочи, че било налице съществено противоречие относно мястото на ПТП.

Оспорва се, че процесното ПТП е осъществено в участъка на ОПУ- Пазарджик от АМ „Тракия“, което от своя страна правило и исковата претенция неоснователна.

Твърди се, че нямало доказателства за противоправно поведение на АПИ, ОПУ- П. изразяващо се в бездействие и неизпълнение на задълженията по чл.30, ал.1 от ЗП за поддържане на пътното платно на територията на републикански път и отстраняване на повреди по него, което да е в причинна връзка с настъпилите повреди по автомобила. Причината за увреждането по автомобила била в резултат от случайно събитие „внезапно излязло на пътното платно животно- куче“, а не дупка или друго локално повреждане на пътната настилка. Ответникът полагал системни грижи за поддържане на републиканските пътища, както и че АМ „Тракия“ била оградена с предпазна оградна мрежа с цел предотвратяване навлизане на диви и други животни в обхвата на магистралата и осигуряване безопасността на движение и съгласно действащия към момента договор ежесмесчно се извършва охрана на пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на магистралата, която също следи за възникнали нередности.

Твърди се, че възложителят АПИ е възложил на „Автомагистрали“ ЕАД с месечно задание за месец ноември 2019г. изпълнението на видове строително- монтажни работи /СМР/ и дейности - в т.ч. сметка М 1, шифър 1008- Охрана на пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на автомагистралата, вкл. и принадлежащи пътни връзки; сметка №1, шифър 1010- Извършване на периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на магистралата. Сочи се, че били изпълнени и заплатени възложените дейности.

Посочва се, че ПТП-то е станало на 15.11.2019г. в 21:00ч. предизвикано от внезапно излязло на пътното платно животно- куче и в този случай АПИ,

ОПУ- Пазарджик не е имала обективна, своевременна и практическата възможност за незабавно отстраняване на случайно препятствие- внезапно появило се „куче“. Във връзка с горното оспорва изцяло механизма и причините за настъпване на ПТП.

Твърди се, че причината за настъпването на ПТП-то била неспазването на правилата за движение от страна на водача на МПС-то, от което са настъпили и щетите по автомобила. Следователно било налице съпричиняване от страна на шофьора за реализиране на процесното ПТП, по смисъла на чл.51, ал.2 ЗЗД.

Сочи се, че не се установяват по безспорен начин обстоятелствата, при които е настъпило ПТП, размерите на препятствието, така и факта, че твърдините щети на МПС са именно в резултат на преминаването през това препятствие.

Искането е да се отхвърли предявената искова претенция в цялост, респективно да се уважи предявения обратен иск.

По предявения обратен иск от ответника Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу третото лице- помагач „Автомагистрали“ ЕАД.

В исковата молба се твърди, че третото лице помагач е изпълнител по договор за възлагане на обществена поръчка № РД - 38 - 1 от 30.08.2019г., на основание на който отговаря за дейностите по поддържане в обхвата на АМ „Тракия“ на територията на ОПУС., ОПУ П. ОПУ Пловдив и ОПУ Стара Загора, където попадал и процесният участък- Автомагистрала Тракия, по посока грС., на около 28 км. от гр.Пазарджик. Съгласно чл.1 от горесцитирания договор, възложителят възлагал, а изпълнителят приемал да извърши дейностите по поддържане (превантивно, текущо, зимно и ремонтно- възстановителни работи при аварийни ситуации) на АМ „Тракия“ на територията на ОПУС., ОПУ П. ОПУ Пловдив и ОПУ Стара Загора с дължина на пътната мрежа 241.904 км., в това число и на участъка цитиран по- горе. В чл.28 от същия договор било уредено, че при причиняване на ПТП и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнението на договора, изпълнителят „Автомагистрали“ ЕАД носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

В срока по чл.131 ГПК, ответната страна по обратния иск депозира отговор на исковата молба, чрез юрисконсулт Л.П., в който изразява становище за допустимост и неоснователност на исковата претенция.

Твърди се, че липсват доказателства, които по безспорен начин да установят, че застрахователното събитие е настъпило на цитираното в исковата молба място, поради явното противоречие в исковата молба и подаденото заявление за обезщетение, в което пострадалото лице е посочило мястото на настъпване на инцидента.

Оспорва се привличането на „Автомагистрали“ ЕАД, като трето лице-помагач и ответник по обратния иск. Твърди се, че не е налице пряка причинна връзка между неизпълнение на договорно задължение на дружеството и настъпване на процесното ПТП. В тази връзка се оспорва изцяло и предявената искова молба от Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу „Автомагистрали“ ЕАД, с правно основание чл.219, ал.3 от ГПК. Оспорват се твърденията за наличие на основание за ангажиране отговорността на „Автомагистрали“ ЕАД. Липсвало виновно неизпълнение на конкретно задължение от страна на дружеството, което да е довело до твърдените вреди.

Признава се, че между страните по обратния иск е сключен договор за възлагане на обществена поръчка РД №-38-1/30.08.2019г., но видно от съдържанието му било, че дейностите, които „Автомагистрали“ ЕАД било длъжно да изпълнява, не са предварително определени в самия договор, а се възлагали отделно на база, месечни, допълнителни и извънредни задания (чл.5 от договора).

Твърди се, че в договора не било посочено задължение на „Автомагистрали“ ЕАД, да следи за настъпване на непредвидени обстоятелства, включително до такива, които могат да доведат до настъпване на ПТП, следователно задължението му като дружество, осигуряващо поддръжка на пътя е да отстрани последиците от ПТП, но само по изрично възлагане от страна на възложителя- АПИ, включително чрез устно възлагане, с оглед извънредният характер на обстоятелството и опасността, която е създавало за участниците в движението. Смята се, че дори и да се приемело, че е било налице възлагане за този вид конкретна работа, то същата била приета от възложителя Агенция „Пътна инфраструктура“ без

забележки, което от своя страна обективно доказвало, че не може да бъде търсена отговорност на дружеството подизпълнител по конкретния договор.

Излагат се твърдения, че текущите ремонти на пътния участък от АМ „Тракия“ представлявали по своята същност работа, която следвало да е предварително възложена от АПИ на „Автомагистрали“ ЕАД, в качеството му на изпълнител по посочения договор. Към периода на ПТП в сочения участък, за посочения период не са били констатирани нередности в обхвата на „предпазната мрежа“, поради, което изцяло оспорва твърденията изложение в исковата претенция, в това число и привличането им като трето лице помагач и ответник по обратен иск.

Счита се, че АПИ не представя никакви доказателства, че на „Автомагистрали“ ЕАД е било възложена конкретна работа, подмяна на предпазна мрежа на процесния участък за съответния месец, за който се твърди, че е настъпило ПТП.

Твърди се, че не е налице неизпълнение на договорно или друго задължение на „Автомагистрали“ ЕАД, което да е довело до възникване на твърдените от ищеца вреди. Именно поради това не възниквало и задължение на „Автомагистрали“ ЕАД, за обезщетяване на каквито и да е вреди по договор РД №-38-1/30.08.2019г. Рамковият характер на договора за възлагане на обществена поръчка, не може самостоятелно да породи отговорност на изпълнителя- „Автомагистрали“ ЕАД. Отговорност може да се носи само за неизпълнение на конкретно възложено задължение.

Твърди се, че задължението за осъществяване на цялостен надзор върху автомагистралата се осъществява, включително и възникналите непредвидени обстоятелства от Агенция „Пътна инфраструктура“. В заключение се счита, че не е налице неизпълнение на договорно задължение на „Автомагистрали“ ЕАД, което е довело до възникване на ПТП или до вредите твърдени от ищеца. Претендира се разноски.

Пазарджишкият окръжен съд от фактическа страна прие за установено следното:

Между страните няма спор, че с комбинирана застрахователна полица № 0307K6009900902 от 11.04.2019г., ЗАД „А.“ е сключил договор за застраховки „Каско и злополуки“, на автомобил марка „Фолксваген Тигуан“ с рег. № .. собственост на „Порше лизинг БГ“ ЕООД, със срок на действие от

11.05.2019г. до 10.05.2020г., както и че ответникът и третото лице- помагач са сключили договор за възлагане на обществена поръчка РД №-38-1/30.08.2019г. В тази връзка са и Комбинирана застрахователна полица № 0307K6009900902 от 11.04.2019г. и Договор за възлагане на обществена поръчка РД №-38-1/30.08.2019г.

Видно от Заявление за изплащане на обезщетение за вреди на МПС по застраховка „Каско“ на МПС, полица № 0307K6009900902 се установява, че на 16.11.2019г., свидетелката З.К.-Ц. е заявила пред застрахователя, че на 15.11.2019г., около 21:00 часа е управлявала лек автомобил марка и модел „Фолксваген Тигуан“, с рег. № СВ 50 19ВР, че е настъпило ПТП при следните обстоятелства- С. област, пътувайки по магистрала „Тракия“, посока С. на 28 км. ударих куче от Пазарджик“. Посочени са щетите по лекия автомобил.

По делото са приложени документи, удостоверяващи собствеността на процесното МПС и неговата техническа изправност.

Видно от приложените по делото доказателства- Опис- заключение по претенция и Доклад по щета №10019030130307 се установяват, видът и състоянието на повредените елементи от лекия автомобил, на обща стойност от 3193,97лв. Приложен е и снимков материал на повреденото МПС.

Представени и приети по делото са приемо- предавателни протоколи, от които се установява, че са предадени на представител на ищеца необходимите части за отремонтиране на повредите.

От Възлагателно писмо изходящо от ищеца до „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД за извършване на ремонт от 16.11.2019г., се установява, че е възложен ремонта на лек автомобил марка и модел „Фолксваген Тигуан“, с рег.№...

От представена фактура с №0012116398/07.02.2020г., издадена от „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД се установява, че стойността на ремонта на процесния лек автомобил е в размер на 3193,37лв.

Видно от Преводно нареждане № П19830575/25.03.2020г. на „ЦКБ“ се установява, че ищцовото дружество е превело по сметка на „Порше Интер Ауто БГ“ ЕООД, сумата в размер на 8757,41лв., като основание е посочено, 10019030130307, 28358/10020030105332.

От регресна покана по щета № 0019030130307, изходяща от дружеството ищец и адресирано до ответника по главния иск, получена на

06.04.2020г., в която са описани обстоятелства, при които е настъпило ПТП-то е видно, че са изплатили застрахователното обезщетение в размер на 3203,97лв. и, че съгласно чл.410, ал.1, т.1 КЗ, встъпват в правата на увредения срещу лицето, причинило вредите със своето действие или бездействие и имат право на иск, както и че молят ответника да възстанови горепосочената сума.

В показанията си св.ЗЗ.К.К.-Ц. установява, че именно тя е управлявала лек автомобил марка и модел „Фолксваген Тигуан“, с рег. № .. СВ, по време на процесното ПТП през 2019г., когато се прибирала от гр.Пазарджик за грС.. Същата визира данни, че пътувайки по АМ „Тракия“ е изскочило куче, като тя минала от средната лента на магистралата в изпреварващата, намалила скоростта, след което се прибрала отново в средната лента, като мислела, че кучето вече го няма, но го ударила. Сочи, че кучето изскочило от дясната мантинела по посока на движението ѝ. Свидетелката сочи, че при удара скоростта ѝ е била около 60-70 км/ч. В момента на ПТП-то твърди, че движението не е било натоварено. Споделя, че ПТП-то е настъпило на половината път между гр.Пазарджик и грС., като не може да посочи точния километър. Изяснява, че след като е тръгнала от гр.П. след около 15- 20 мин е настъпило ПТП-то, като не се е движила със скорост по- голяма от 120км/ч. Описва щетите по лекия автомобил. Потвърждава, че тя е подписала приложеното по делото заявление от 16.11.2019г., като посочва, че нейният съпруг го е попълнил. Описва големината на кучето, както и какви действия били предприети след ПТП-то.

Видно от заключение по назначената и допусната съдебно-автотехническа и оценъчна експертиза се установява механизмът на процесното ПТП- на 15.11.2019г. в тъмната част на денонощието около 21:00часа, автомобил „Фолксваген Тигуан“, с ДК №.., управляван от З.К.-Ц. се движил по АМ Тракия в посока от гр.Пазарджик към грС.. Автомобилът бил оборудван със система, която автоматично управлява фаровете на къси и дълги светлини. Автомобилът се движил в активната лента със скорост около 120 км/ч. Водачът на автомобила забелязал куче, излизащо на платното за движение от дясната страна, като в този момент, автомобилът отстоял на около 153,44 метра от животното. З.К.-Ц. предприела престрояване в изпреварващата лента, същевременно с това намаляване на скоростта до

около 60- 70 км/ч. След като преценила, че е избегнала потенциалната опасност, престоила автомобила отново в активната лента, но в този момент кучето също се намирало в активната, траекториите на животното и автомобила се пресекли и настъпил удар между тях. Вследствие от настъпилия удар по автомобила имало нанесени материални щети в предната част и преден десен калник. Вещото лице посочва, че имуществените вреди нанесени по автомобила отговарят на ПТП от подобен тип. Допуска, че се намират в причинно-следствена връзка с процесното ПТП, като в съдебното заседание уточнява какво има предвид под „допускам“, а именно, че не е извършил той оглед на процесното МПС. Стойността на щетите от контролното пресмятане по средни пазарни цени кореспондираше със стойността, фактурирана от сервиза за ремонта на автомобила и счита, че са в размер на 3193,97лв. с ДДС, както и 10лв. за направени разходи по ликвидационни дейности, които кореспондират с пазарните разходи за подобен тип дейности за 2019г. Вещото лице е категорично, че няма технически данни, по които може да се изчисли скоростта, с която се е движил автомобилът. От показанията на свидетеля (водача на автомобила) приема, че скоростта преди реакцията е била 120 км/ч., а скоростта към момента на удара е била 60 км/ч. Посочва, че водачът на автомобила е възприел кучето, когато е отстояла на около 153,44метра. Зоната на пълния спирачен път при скорост 120 км/ч. била 186,69метра. Дължината на опасната зона е по- голяма от разстоянието, на което се е появило кучето от мантинелата, което означавало, че кучето е попаднало в зоната на пълния спирачен път на водача на автомобил „Фолксваген Тигуан“. Сочи, че водачът на автомобила е реагирал, намалил скоростта и се е престоил в изпреварващата лента. Не се е движил с максимално спирачно закъснение и не е спрял в активната или изпреварваща лента, което е технически правилно и безопасно при движение по автомагистрала. Произшествието е било предотвратимо, ако водачът е продължил движението си в изпреварващата лента и се върне в активната лента когато е сигурен, че се намира на безопасно разстояние от възникналата опасност, но при условия, че е имал техническата възможност да наблюдава и контролира траекторията на движещото се препятствие и при условия, че не е имало приближаващи автомобили в изпреварващата лента. Вещото лице приема, че височината на кучето е било до нивото на фара. При измерване на същия автомобил, фара

започвал на 70см. от земята и свършва на 84см., което означавало, че кучето е било с височина около 70-80см. По отношение на дебелината на кучето посочва, че това е относителна величина, която освен притеглянето на кантар нямало друг технически метод с който може да бъде определена. При мащабно съпоставени височина на препятствието и щетите по автомобила кореспондирали с така установените размери на препятствието. Вещото лице е категорично, че всички настъпили и описани щети по автомобила отговаряли да са в резултат на ПТП с описания механизъм.

В проведеното съдебно заседание поддържа заключението си и допълва същото, като заявява, че не може да се определи на кой километър от АМ Тракия е настъпило ПТП-то.

От представените по делото от страна на ответника по главния иск писмени доказателства се установява, че между него в качеството на възложител и ответника по обратния иск „Автомагистрали“ ЕАД, в качеството на изпълнител е сключен договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-1/30.08.2019г. с предмет: поддържане/ превантивно, текущо, зимно и ремонтно- възстановителни работи“ на участък от АМ „Тракия“ на територията ОПУС., ОПУ П. ОПУ Пловдив и ОПУ Стара Загора с дължина на пътната мрежа 241,904 км. Съгласно чл.5 от договора дейностите по поддържане се възлагат от възложителя на изпълнителя с месечни допълнителни и извънредни задания. Месечните задания се представят на изпълнителя в срок до 28-мо число на месеца, предшестващ изпълнението като при забава от страна на възложителя да представи заданието в този срок, срокът за изпълнение се удължава с дните на забавата. Допълнителните задания се представят на изпълнителя по всяко време, но в срок не по- малък от три работни дни преди началото на работите. Извънредни задания- в случаи на настъпване на непредвидени обстоятелства възложителят и/или директорите на съответните Областни пътни управления имат право да възлагат и чрез констативен протокол за възникналите работи, които са пряко свързани с осигуряване безопасността на движението. В срок от три дни от възникването на непредвидимото обстоятелство и/или изключителните обстоятелства, устно за разпоредените работи се оформят като извънредно задание, което се връчва на изпълнителя, като последният е длъжен да започне незабавно изпълнение на разпоредените работи. Съгласно Раздел „Дефиниции“ на договора и по- конкретно т.8 „извънредно задание“

означава писмено възлагане от възложителя на видове и количества работи, невключени в месечното и допълнително задание, необходими за осигуряване проходимостта на пътищата и безопасността на движение при възникване на непредвидени обстоятелства, включително при бедствия по смисъла на чл.2 от Закона за защита при бедствия, а съгласно т.9 „Изключителни обстоятелства“ са обстоятелства, предизвикани от непредвидими за възложителя събития, като природни бедствия, авария или катастрофа, както и други, които увреждат, непосредствено застрашават или могат да доведат до последващо възникване на опасност за живота или здравето на хората, за околната среда, за обществения ред, националната сигурността, за отбраната на страната или могат съществено да затруднят или да нарушат нормалното изпълнение на нормативно установени дейности на възложителя. Съгласно чл.6, ал.3 от договора, плащанията се извършват в 30- дневен срок след предоставяне на фактура на база одобрения от възложителя Сертификат. Съгласно т.19 от Раздел „Дефиниции“, сертификатът е отчет за извършените и приети видове работи по количество и стойност за определен период, който се внася в срок до 10 календарни дни след крайния срок за изпълнение на заданието от изпълнителя при възложителя за одобрение, който е основание за плащане от страна на възложителя, изготвен от изпълнителя съгласно образец към договора. Съгласно чл.28 от договора при причиняване на ПТП и/ или възникване на щета в резултат на неизпълнение или некачествено изпълнение на предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнение на договора изпълнителят носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди. Представено е месечно задание за месец ноември 2019г., от което е видно, че в заданието присъства като задача: охрана на пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на автомагистралата и извършване на периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на магистралата.

Видно от сертификат №5 и сметка №3 по месечно задание за месец ноември 2019г., за действително изпълнените и приети ремонтни работи по Сметка №8 „допълнителни работи“ почистване на пътната настилка и възстановяване на унищожена предпазна мрежа с променлив размер на светлия отвор са изплатени сумата в размер на 4381,40лв.

От обобщена количествена сметка за установяване на извършени

работи и подробна количествена сметка за месец ноември 2019г. се установява, че за извършване на периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на автомагистралата са приети действително изпълнение и приети ремонтни работи.

От протокол от 09.12.2019г., сключен между страните по обратния иск, се установява, че за периода от 01.11.2019г. до 30.11.2019г., изпълнителят- „Автомагистрали“ ЕАД е извършвал периодичен оглед и е отстранявал обекти в обхвата на участък от км. 55+627 до км. 106+427, включително прилежащите пътни връзка /шифър 1010/.

От протокол от 04.12.2019г. сключен между страните по обратния иск се установява, че за периода от 01.11.2019г. до 30.11.2019г., представители на двете страни са извършили проверка на охраняваните пътни съоръжения и принадлежности в обхвата на автомагистралата в участък км. 55+627 до км. 106+427 на АМ „Тракия“, включително прилежащите пътни връзки /шифър 1008/ и констатирани, че за посочения период няма произшествия, взломни кражби и липси.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По отношение на подадената въззивна жалба против Решение №493/12.05.2022г.

Жалбата е редовна и допустима- отговаря на изискванията на чл.260 и чл.261 от ГПК, подадена е в срок, от процесуално легитимиран субект, срещу подлежащ на обжалване акт. По съществото си, същата е неоснователна.

При извършване на въззивен контрол за законосъобразност и правилност на първоинстанционното съдебно решение, в рамките поставени от въззивната жалба, съдът след преценка на събраните от първата инстанция доказателства намира, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

В настоящият казус, районният съд за да уважи предявения иск е изложил подробни съображения в насока, които настоящата инстанция приема, че следва да сподели изцяло без да се налага същите да се преповтарят.

При преценка на обсъдения доказателствен материал по делото

настоящият съдебен състав намира, че не са установени всички релевантни обстоятелства относно пораждащия съдебно предявеното вземане фактически състав.

По своята правна природа иска, с който първоинстанционния съд е сезиран с регресен иск на застрахователя, платил застрахователно обезщетение по застраховка “Каско и злополуки” срещу причинителя на вредата, настъпила в резултат на виновно бездействие на служители на ответната Агенция „Пътна инфраструктура“ или на трети лица, натоварени да поддържат изправност пътищата- част от републиканската пътна мрежа, с правно основание на иска по чл.410 от КЗ, вр. с чл.49 от ЗЗД. Правото на застрахователя по застраховка “Каско” да иска от третото лице причинило вредите тяхната репарация е регресно право. Застрахователят, който е платил обезщетението, встъпва в правата, които застрахования има срещу възложителя на работата, при или по повод на която са възникнали вреди по чл.49 от ЗЗД до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. За да се ангажира тази отговорност, следва да се докаже противоправното поведение на прекия причинител на вредата, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя и претърпените вреди.

Разпоредбата на чл.49 от ЗЗД визира, че този който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Това е отговорност на юридическите лица за противоправни и виновни действия или бездействия на техни служители и длъжностни лица при или по повод изпълнение на възложена работа. Отговорността е гаранционно- обезпечителна, възложителят не отговаря заради своя вина, а заради вината на свои работници или служители, на които е възложил работа.

В конкретният казус, настоящата инстанция приема, че е обоснован извода на районния съд за това, че иска е останал недоказан по своето основание.

В случая, не може да има спор, че по делото е установено наличието на валидно сключен договор за застраховане между застрахователя и увреденото лице, съответно настъпването на вредата за застрахования и заплащането на ремонта на автомобила. По отношение наличието на посочените

предпоставки не се и спори между страните.

Въз основа на събраните по делото доказателства следва извод, че действително не е установен обаче по несъмнен начин механизмът на настъпване на ПТП. Основен довод в тази насока, е че по делото липсва съставен протокол за ПТП.

Не може да има спор, че протоколът за ПТП представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК. Като такъв, същият се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Това означава, че съдът е длъжен да приеме за установено, че обстоятелствата, които са посочени в документа са се осъществили, така както са посочени в него. Константна е съдебната практика, че протоколът за ПТП има обвързваща съда материална доказателствена сила, само по отношение на онези факти и обстоятелства, които са възприети непосредствено от съставителя на протокола. Протоколът за ПТП няма обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на механизма на причиняване на ПТП. В този смисъл е и Решение №15/25.07.2014г. по т.д.№1506/2013г., Иг.о. на ВКС.

По въпросът за мястото и механизма на ПТП, както и причинната връзка между произшествието и вредата по делото са събрани доказателства изразени в показанията на св.З.К.-Ц. и съдебно- автотехническа експертиза. В тази насока следва да се посочи, че правилно, първоинстанционният съд не се е позовал на същите, за да приеме, че е доказан по несъмнен начин твърдения механизъм, респективно мястото на произшествието.

В този аспект следва да се посочи, че в исковата молба се твърди от страна на ищецът, че произшествието е станало на 28км. от гр.Пазарджик в посока грС.. В показанията си св.З.К.-Ц. визира данни, че е претърпяла ПП с животно, когато се е прибираща от гр.Пазарджик за грС., но не си спомня на кой километър. В обясненията си вещото лице заявява, че няма как да установи на кой километър точно е настъпило ПТ, тъй като в показанията на свидетелката не е посочено, къде е настъпило ПТП.

При тези данни, действително няма основание да се приеме извод, че е доказано по безспорен начин мястото на настъпилото ПТП. Съответно няма основание да се приеме за доказан и механизма на процесното ПТП, тъй като на практика заключението на съдебно- автотехническата експертиза се базира

единствено на свидетелските показания на К.-Ц., но същите не са убедителни, тъй като не дават в категоричност яснота за мястото на инцидента и оттам за причините за неговото настъпване. В резултат от това не може да се възприема в цялост заключението на вещото лице, в частта ѝ относно участвата на участвата и вида на произшествието, тъй като то се обосновава единствено на данните изложени от този свидетел.

На практика не се установяват доказателства и относно скоростта, като реално са налице предположения относно конкретната такава за да се прецени възможността на водача на МПС да избегне твърдяното от него препятствие.

Реално не се установяват доказателства относно твърденията на въззивника относно неизпълнение от страна на АПИ на задълженията му относно да изгражда и поддържа съответните съоръжения за недопускане на преминаващи животни. В този смисъл следва да се посочи, че по делото са приложени писмени доказателства, а именно: Договор за текущ ремонт и поддържане на АМ „Тракия“, месечно задание за месец ноември 2019г., обобщени количествени сметки за установяване на извършени работи от поддържащата фирма, количествени сметки, протоколи, сертификати по месечно задание за месец ноември 2019г. за действително изпълнени и приети ремонтни работи в месеца на инцидента, включително и проверка на охранявани пътни съоръжения, извършван периодичен оглед и отстраняване на обекти в обхвата на магистралата, които водят до констатация, че ответникът полага дейности с грижа на добър стопанин, в рамките на обективните възможности.

При така изложените съображения, не следва да се приемат за основателни възраженията обективирани в подадената въззивна жалба.

Предвид на гореизложеното споделяйки изцяло крайните правни изводи на първоинстанционния съд, настоящия въззивен състав приема, че решението, като правилно и законосъобразно следва да се потвърди и се остави без уважение подадената въззивна жалба поради несподеляне на изложените в нея възражения.

По отношение на подадената частна жалба против Определение №1733/24.08.2022г.

Подадената жалба е допустима, но по съществото си е неоснователна.

В случая, въззивният съд няма основание да не сподели изводите на първата инстанция по отношение на определения от нея размер на юрисконсултско възнаграждение.

Категорична е разпоредбата на чл.78, ал.8 от ГПК, която визираща, че в полза на ответника, следва да се присъди възнаграждение за процесуално представителство от юрисконсулт в размер определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.25 от Наредбата за заплащането на правната помощ „за защита по дела с определен материален интерес, възнаграждението е от 100лв. до 360лв.“. Делото пред първоинстанционният съд е с материален интерес и последния обосновава, че следва да определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв. базирайки се на правната и фактическа сложност на делото, както и броя на заседанията.

Въз основа на изложеното не са налице основания за приемане възраженията на жалбоподателя за основателни, предвид на което частната жалба, като неоснователна следва да се остави без уважение, а обжалваното определение, като правилно и законосъобразно се потвърди.

С оглед изхода от делото, в тежест на въззивникът следва да се присъдят направените от страна на ответника по жалбата Агенция „Пътна инфраструктура“ разноски пред въззивната инстанция в размер на 100лв.- юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.10 от ГПК, няма основание да се уважи искането на третото лице- помагач- „Автомагистрали“ ЕАД за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Поради изложеното и на основание чл.271 от ГПК, Пазарджишкия окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №493/12.05.2022г., постановено по гр.д. №4196/2021г. по описа на РС- Пазарджик.

ПОТВЪРЖДАВА Определение №1733/24.08.2022г., постановено по гр.д.№4196/2021г. по описа на РС- Пазарджик.

ОСЪЖДА ЗАД „А.“ АД, ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: грС., ул.“С.К.“ №2, да **ЗАПЛАТИ** на „Агенция пътна

инфраструктура“, ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление: грС., бул.“М.“ №3, разноси пред въззивната инстанция в размер на 100лв. - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице- помагач от страна на ответника- „Автомагистрали“ ЕАД.

Решението, на основание чл.289, ал.3, т.1 от ГПК не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____